

Velja v Ljubljani:

celo leto . . . K 56—
pol leta . . . „ 28—
četrt leta . . . „ 14—
en mesec . . . „ 4-70

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 60—
za pol leta „ „ 30—
za četrt leta „ „ 15—
za en mesec „ „ 5—

Jugoslavija

Napismene naročbe brez pošiljatve denarja se ne moremo ozirati.

Članki naj pošljejo naročnine po nakaznici.

Oglaš se računajo po porabljenem prostoru in sicer 1 mm visok ter 63 mm širok prostor za enkrat 25 vin., za večkrat popust.

Uredništvo je na Starem trgu št. 19.
Upravnistvo je na Marijinem trgu št. 8. —
Telefon št. 360.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 30 vinarjev.

Vprašanjem glede inseratov l. dr. se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka. — Dopisi naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Prostovoljska legija za Korotan!

Na pomoč Korotanu!

Vpisovanje za prostovoljsko legijo povoljno napreduje, vendar pa opazamo, da je med našimi fanti še precej nejasnosti glede marsikaterega vprašanja. Taka in slična vprašanja naj se ne rešujejo pri gostilniških in kavarinskih mizah, ampak vsi oni, ki goje zanimanje in dobro voljo za to stvar, naj se direktno obrnejo na dr. Ferdo Müller-ja ali komisarja Smode-ja, oba v hotelu „Union“ ali na poverjenika za narodno brambo dr. Lovra Pogačnik-a, kazina l. nadstropje. — Kdor ima kako pametno misel, naj jo javi gori omenjenim!!

Legija dobi za poveljnika pravičnega, vsem priljubljenega in neporečnega častnika. V tem oziru se je posrečila primerna pridobitev.

Legija bo urejena povsem demokratično!

Oficirji in vojaki bodo spali skupno po možnosti, tako da dobi drug do drugega popolno zaupanje. Tudi hrana bo vsem enaka. Bržkone bo tudi plača enotna!

Poveljstvu bodo dodeljeni zaupniki, tako da bo isto vedno in ves čas o vsem točno informirano. Skratka: Stori bomo vse, da bo v tej legiji vladal najboljši duh.

Glede vstopa dijakov v to legijo je stvar taka. Sprejemajo se dijaki, rojeni najpozneje l. 1901., če so zdravi in krepki in če so že imeli v šoli vsaj nekaj strelske izobrazbe, sicer se pa inteligentna mladina hitro izuri, ker tu ni potrebno nobeno teoretično predavanje. Posredovalo se bo tudi pri merodajni oblasti, da se jim popolnoma vsteje čas, dokler se ne vrnejo. Isto velja tudi za uradnike! Vsakemu je treba znati, da se lahko vrne! kakor hitro bo izvršeno osvobojenje slovenskega Korotana.

V teh praznikih so skupni shodi in sestanki Šokolov in Orlov na Gorenjskem. Vse je na delu, da lepa ta misel obrodí v prav kratkem času najlepše sadove.

Slovenski fantje! Pokažite, da se ne bojite koroških nemurjev in Nemcev!

Kako so Nemci organizirali svojo legijo?

Že pred več tedni so Nemci začeli agitirati po deželi od vasi do vasi. Svoje zaupnike so poslali v zadnjo gorsko vas. Njih oficirji in inteligenca se niso ustrašili nobenega truda, nobenih zaprek; zlasti učiteljstvo je bilo agilno. Zveza učiteljstva je poslala vsem šolnikom in šolskim voditeljem ukaz, da morajo pridobivati kolikor mogoče moštva za nemško stvar. V posebnih letakih so jim grozili, da jim preti nevarnost, da ne dobe svojih plač, če Jugoslovani zasedejo kak koroški kraj. Naročili so učiteljem, da morajo onim zaupnikom, ki prihajajo v svrhu agitacije, iti kolikor mogoče na roke.

Pozive so razširjali tudi nemški — duhovniki. — Nemški župniki so grozili vsakemu kmetu in fantu, da utrpel škodo, če se takoj ne prijavijo.

To je lep zgled, po katerem se moramo tudi mi ravnati, saj vendar ne moremo verjeti, da bi bili Slovenci pri nas na deželi manj požrtvovalni za sveto slovensko stvar, kakor pa gorenjekoroški kmetje, katerim mora končno biti vseeno, kam spadajo spodnjekoroški kraji, med tem ko je to za slovenske kmete jako važno vprašanje.

Treba je ljudstvo podučiti — in uverjeni smo, da pridejo slovenski fantje polnoštevilno in prostovoljno!

Slovenska mladina! Na pomoč podjarmljeni, trpečí Koroški!

Poziv.

Oddajte orožje v bran Korotana!

Na deželi, kot nam poročajo od raznih strani, je še jako mnogo orožja in municije po zasebnih hišah. V nekaterih krajih so bili ljudje tako pametni in so prostovoljno oddali orožje, ki je niso potrebovali.

Povdarjamo, — da za Koroško nujno rabimo orožje in municijo!

Slovenski vojaki — prostovoljci, ki prineso puške seboj, in tudi drugi,

ki prineso primerno število pušk in množino municije, dobe pri poverjeništvu sedaj primerno nagrado. Pozneje se odvzame orožje s silo in bo dotičnik, ki je pravočasno ne odda, kaznovan. Ven z orožjem!

Poziv vsem dobrim ljudem!

Poveljstvo slovenske prostovoljske legije za Koroško prosi, da bi se tisti, ki so se l. prosinca t. l. prijavili na shodu v „Unionu“ za legijo, takoj zglašili v Belgijski vojašnici, objekt 11., l. nadstropje.

Nemci še vedno nadlegujejo.

Ljubljanski korespondenčni urad poroča 3. januarja ob polu sedmih zvečer iz uradnega vira: Nemške tolpe so se v zadnjem času zbirale v Humbergu (Hollenburg) in nadlegovale z ognjem iz topov in strojnih pušk naše posadke in prebivalstvo na južnem bregu Drave. Da se razjasni položaj na severnem bregu Drave je odredil naš poveljnik major Lavrič, da se oddelek prostovoljcev ponoči premesti na severni breg Drave. Ta oddelek je izvršil svojo nalogo kljub hudemu obstreljevanju in se vrnil brez izgub.

Ljubljana, 3. jan. 1919.

Globoko v naše narodno telo so se zajedli sovražniki naše svobode. Nikdar siti italijanski imperijalizem ogrožava naše naravne in narodne meje na zapadu. Z orožjem hoče braniti zasedeno ozemlje, kjer trpe naši bratje v prepričanju, da ni tekla zaman naš kri.

Na severu pa se zbirajo nemške tolpe, organizirane od najstrupenejših sovražnikov naše domovine. Nemški oficirji — invalidi hujškajo ljudstvo proti Jugoslaviji, obljubujejo vojakom zlate gradove na račun naše svobode, propagirajo celo med ženstvom in otroci za napad na Slovence. Naš Korotan je v nevarnosti, naše Kosovo polje, naš najsvetejši spomin na nekdanjo prostost. Naša stara pravda na Koroškem še ni izvojevana.

Nemci pa niso samo naši sovražniki, oni so sedaj predvsem premaganci, ki se morajo pokoriti zmagovalni entiti, katere bistveni del smo z združenjem s kraljevino srbsko postali tudi mi. Nezmislno bi bilo, zanašati se kratkoma na Wilsona, ki je sicer

velik in pravičen mož, toda s silo ne bo vlekel nikogar v nebesa. Naša dolžnost je, da vzamemo v roke krmilo ladje, katero nam je iztesal Wilson. On nam je pokazal pot in mi moramo hoditi po njej, če hočemo biti vredni svoje svobode.

Ne udajajmo se torej slepemu upanju, da nam bo mirovna konferenca prinesla naše še ne osvobojene kraje kot darilo za našo politično brezposelnost!

Sramota za nas, da se naši moške in fantje skrivajo doma za pečjo in se tišijo ženskih kril, medtem ko naši junaški Srbi skrbijo s pravo domovinsko ljubeznijo in občudovanja vredno požrtvovalnostjo za našo svobodo. Sramota za one naše „junake“, ki se še danes hvalijo z raznimi kričji in medaljami, katere so jim podelili naši krvniki! Radetzkyjevi veterani so izumrli in nihče izmed nas ne bi smel priti na cesto z znaki avstrijske sužnjosti.

Gotovi narodni voditelji naj ne omadežujejo svojih imen v zgodovinskih dnevih naše svobode z indirektnim hujskanjem proti edinosti naše države. Naj ne pozabijo, da so vsi strankarski razredni verski in drugi oziri skrajno škodljivi in nevarni v času, ko je treba združiti vse svoje moči v eno edino veliko moč za uresničenje naše popolne svobode.

Bodimo moške na svojem mestu! Ne pozabimo, da imamo kot Slovenci posebne dolžnosti, katere moramo izpolniti ne samo, da postanemo vredni svoje svobode, ampak tudi v zahvalo bratom Srbom, ki so dali naši svobodi zlat okvir državne skupnosti.

Italijanski teror.

Nekdaj in sedaj. — Italijanska hvalenost.

Lj. k. u. objavlja članek „Edinosti“ o zadnjih italijanskih napadih, kjer omenja sledeče: V včerajšnjem listu nam je cenzura črtala vse poročilo o nedeljskih dogodkih. Sedaj nam je dovolila, da smemo posneti nekatere odstavke, ki jih priobčujemo v nastopnem: „Bili so časi in ti časi še niso daleč, ko se je vse zatekalo k nam in iskalo zavetja pri nas. Spominjamo se mi in spominjajo se menda tudi še tržaški

Radeckega mesto.

Pokojni „Jež“ — mislim namreč oni humoristični list, ki je svoj čas izhajal v Ljubljani — je prinesel med mnogimi slabimi nekoč tudi prav dobro humoresko, ki se je še zdaj spominjam. Dobra pa je bila menda za to, ker se mi zdi, da je bila napisana po vsej resnici in pravici, kakor se je bila dogodila. Stvar je bila takale:

Med redkimi hrvatskimi gosti, ki so prihajali gledat tudi našo belo Ljubljano, je prišel nekoč tudi neki Zagrebčan, ki si je hotel ogledati zanimivosti naše slovenske metropole. Ker smo bili glede prometa tujcev takrat še precej na slabem in so bili kažipot po Ljubljani še mnogo nepopolnejši, nego so danes, si je vzel rado vedni Zagrebčan na Glavnem trgu postreščka, da ga spremi po Ljubljani in mu pokaže slavne stvari, spomenike itd. Postrešček je svojo nalogo prav

dobro razumel in je peljal gospoda v „Zvezdo“. (Naj pripomnim, da je bilo to par let prej, predno smo postavili Prešernov spomenik.) „Tukaj imamo že nekaj, je rekel postrešček Zagrebčanu in mu je pokazal na Radeckega spomenik. Zagrebčan je zadovoljno prikimal, ogledal si je stvar od leve in desne in je rekel:

„Dobro. Zdaj pa naprej. Postrešček je malo privzdignil kapo, pomislil je, koliko bo zaslužil in je odvedel gospoda po Schellenburgovi ulici proti Tivoliju. Pripeljal ga je pred grad in je rekel:

„Tu je pa drugi.“ Zagrebčan se je malo posmejal in je rekel:

„Saj to je tudi Radecky.“ „I, seveda je,“ je rekel postrešček, „o, saj je bil fajn gospod, pa še grad je imel v Ljubljani.“

„Kaj nimate drugih mož?“ je vprašal Zagrebčan.

„Tarih že nič,“ je rekel postrešček, „jaz mislim, da bi se mu šikal še en spomenik na glavnem trgu.“

„Zakaj?“ je vprašal Zagrebčan.

„I, zato: enega smo mu postavili zato, ker je plementeža je natepel, drugega zato, ker je v Ljubljani stanoval, enega bi pa še zato, ker je naše fante prav rad imel!“

„A tako. Torej mislite, da je to velik mož?“

„I, seveda! saj je znal vojske voditi. Kdo pa drugi kaj zna? O, mi v Ljubljani znamo ceniti zaslužne moše, mi smo patrijotični. Na Dunaju imajo nas prav radi.“

„Kaj drugih spomenikov nimate?“ je vprašal gospod. Postrešček se je počehljaj za ušesi, pa je rekel: „Imamo še enega, tisti je pa neki pater-frančiskanar, sam ne vem, zakaj so mu postavili spomenik. Vodnik se je pisal.“

„Peljite me tja,“ je rekel gospod. In šla sta. Zagrebčan je premi-

ljeval, zakaj ima Ljubljana dva Radeckega spomenika, postrešček pa je menda premišljaj, zakaj ima še kdo drugi na svetu spomenik, kakor oče Radecky, ki ga je vendar vsak poznal.

Tako je bilo torej takrat v našem mestu. In tako je skoraj ostalo do naših dni. Dobili smo sicer še nekaj spomenikov, a dva „Radeckita“ sta vzbuja v marsikaterem tujcu pomisleke. Cesarjev spomenik na enem najlepših ljubljanskih trgov, je samo potrdil, da smo premalo mislili na ponos bele Ljubljane. Vrli Tržčani so bili nas že davno prekrstili v „Franc Jožefovo jubilejno mesto“, ker je bilo v Ljubljani vse, kar smo s svojim trudom postavili „Franc Jožefovo“ in „jubilejno“.

Ko je prišlo osvobojenje, sem mislil, da bo ljudski vihar odnesel vse „Radeckite“ in Franc Jožefa mostišče. Drugod se je to zgodilo in, če ni šlo drugače, so vsaj zakrili figure, ki so predstavljale naše trinoge in njihove

— onega za Trst naravnost groznega večera 23. majnika l. 1915., ko je tržaška — drhal požigala vse, kar je bilo — italijanskega, kričeča svoj besni „Evviva l' Austria“ in „Abbasso le pigne!“ — ko se je kradlo in plenilo in ropalo vsevpred, ko so se tisti, ki so hoteli biti zvesti svojemu prepričanju, morali skrivati, da niso zapadli kot žrtev divjaškim tolpom: In tedaj smo bili mi, naš list, edini, ki smo neustrahovano dvignili svoj glas v obrambo ogroženec, tedaj smo bili mi tisti, ki smo brez strahu sodili in obsodili ona divjaštva. Časi so prihajali vedno hujši. Kakor oree v mesnico, so gonili e. kr. avstr. birliči italijanske narodnjake v ječe, pred sodišča: in zopet smo bili mi, ki smo vstajali neustrahovano v obrambo nedolžnih preganjencev, in naši ljudje so tvegali svoj obstanek za njih rešitev.

Italijanska vlada obžaluje.

Trst, 31. decembra. (Lj. kor. u.) Zaradi razdevanja uredniških in upravnih prostorov „Edinosti“ sta prišla včeraj v uredništvo v imenu ekselence kr. gubernatorja Petittija di Roretto načelnik njegovega generalnega štaba in načelnik informacijskega urada in sta izjavila, da kraljeva italijanska oblast v Trstu kar najodločneje obžaluje nedeljske dogodke, razdejanje prostorov „Edinosti“, da obsoja kar najodločneje vse, kar se je storilo, in da poskrbi z vsemi svojimi sredstvi, da prejmejo krivci zaslužen kazni. Štiri osebe, ki so udeležene pri teh dogodkih, so že zaprte in da se bo nadaljna preiskava vodila z vso strogostjo. Uredništvo je vzelo to izjavo z zadoščenjem na znanje. Obenem sta uredništvu izjavila, da mu vso škodo povrne oblast sama. Načelnik informacijskega urada za operacijske čete in obenem predstojnik cenzurnega urada je podal pojasnilo, da je bilo včerajšnje poročilo o dogodkih v uredništvu pač v prvem trenutku črtano, da pa dovoljuje ponovno objavo v mejah, ki so mogoče z ozirom na zasedbo. „Edinost“ pripominja, da znaša doslej ugotovljena škoda 15.000 kron ne glede na neugotovljeno škodo na uredniških in upravnih pripomočkih.

Trst, 30. decembra. (Lj. kor. u.) (Zakasnelo.) Vsega obžalovanja vredni izgredi fanatične italijanske mladine proti škofu in pri „Edinosti“ so izzvali v mestu med vsemi poštenomislečimi sloji največje ogorčenje. Vsekarer je značilno za sedanji italijanski režim, da vojaška oblast, ki ima poleg karabinerskega zbora okoli 30.000 mož posadke samo v Trstu na razpolago in od katere bi bilo vsaj pričakovati, da štiti imetje in varnost meščanov, četudi jugoslovanske narodnosti, ni mogla ali ni hotela poseči vmes in ustaviti tako velike in opasne izgrede, ki so trajali skoro dve uri zaporedoma

rablje. V Ljubljani pa so ostali do konca leta — zato smo pa z radostjo pozdravili — prazne podstave, na katerih so stali. Da bili smo Raddeckega in Franc Jožefovo mesto. Malokje se je v tem oziru toliko grešilo, kakor pri nas. Naj je bilo že hlinjenje ali klečeplazstvo — preveč je bilo. Kajti najbolj žalosten dokaz suženjskega prepričanja je, ako suženj slavi svoje zatiralce še bolj nego jih mora. To je namreč dokaz, da hoče biti suženj. In ko bi ne bilo prišlo osvobodjenje, bi bilo šlo tako naprej. Borojevič je bil že časten občan Ljubljane — mogoče bi mu bili celo postavili spomenik. Ko smo že tri leta trpeli pod vojnimi težavami, je prišel nekoč bivši cesar Karel s svojo Zito v Ljubljano — niti naznanil se ni — pa je vsa Ljubljana norela in ga slavila. Spomeniki naše sramote so padli — še ne vsi — ampak vsaj najbolj izvivajoči. Žalostno, da so stali tako dolgo. Škode ni nobene umetnost trpela in muzej bi z njimi pomnožil komaj za par brezpomembnih kosov svoje zbirke. Raddeckega mesta ni več! — Pa ni dovolj, da smo jih vrgli s podstavov — iz src jih je treba izrjaviti in treba je vrniti ponos naši beli Ljubljani.

ob belem dnevu v različnih in precej osrednjih delih mesta. Na vsak način pa pokažejo ti dogodki, kako žalostni usodi bi bili izročeni oni Jugoslovani, ki bi bili izročeni definitivno na milost ali nemilost Italijanom in kako bi bilo varstvo in svoboda, ki ju obetajo.

Italijanski tržaški listi o izgredih.

Trst, 30. decembra. (Lj. k. u.) Tudi tukajšnji italijanski listi niso smeli priobčiti niti besedice o včerajšnjih izgredih proti Slovincem. Socijalnodemokratsko glasilo „Il Lavoratore“ zaključuje svoj večidel cenzurirani komentar takole: „Italija potrebuje vse svoje živce in vso svojo treznost, treba ji je, da dokaže svoje pravice na kulturni način, to je z... (cenzurirano) in s spoštovanjem za pravice in mnenje drugih. Sedanjost je težavna: Gre se za interese vsega človeštva. Ministrska kriza v Italiji že kaže, da je politika dandanes zelo težka tudi za modre ljudi, ki imajo sive lase. Prekipevajoči mladeniči torej, prosimo, da se izognejo nezmernosti in incidentom, ki na poslednjo utegnejo škodovati vsemu narodu. Radikalno-italijanski list „La Nazione“ je smel priobčiti od vsega svojega, gotovo ne strogega, pa vendar po cenzuri pobeljenega komentarja le sklepne stavke, iz katerih se da mnogo sklepati: „Noben Italijan ne sme kvariti slovesnosti tako izrazite in krepke manifestacije menščanske, kakršna je bila včeraj. Po naših ulicah ne smejo odmevati vzkliki, žaleči druge narodnosti. Mi smo tu gospodarji in smo hvala Bogu močnejši; druge narodnosti so pod varstvom našega prosvetljenega naroda. To je mednarodno pravo, kakor ga mi umevamo, pravo, ki ima nekaj svetega in nedotakljivega. Mi nismo danes v vojnem razmerju, ampak v razmerju pogajanj in za ta moramo varovati vso našo prosvetljenost v prid naše dobre stvari, ki jo ves naš narod zahteva veljavnim in velikodušnim gibanjem, ki ne sme biti kaljeno.“ (Tem po cenzuri dopuščenim stavkom se pač pozna, da je zadržega rodila kaj drastično ironijo.)

Zglaševanje oseb v Trstu.

Trst, 2. prosinca. (Lj. k. u.) Gubernijska oblast razglašala odredbo glede zglaševanja oseb, ki so se leta 1918 priselile v Trst. Državljeni, ki niso rojeni v Trstu, in niso italijanske narodnosti ter so prišli stalno prebivati v Trst leta 1918 (od 1. prosinca do danes) se morajo zglašiti na kvesturi, da se ugotovi njih istovetnost in ukrene, kar je potrebno zanje. Zglašiti se morajo med 1. in 5. prosincem. Državljeni, ki niso rojeni na ozemljih Julijske Benečije in ki so prišli stalno prebivati na to ozemlje, leta 1918 (od 1. prosinca do danes) se morajo zglašiti pri glavarstvih. Kršitelji te naredbe pridejo pred vojno sodišče in se bodo kaznili z navadnim zaporom do dveh let in z globo do 2000 lir.

Poostrene odredbe za potovanje v zasedeno ozemlje.

Trst, (Lj. k. u.) Vrhov. ital. armadno poveljništvo je poostrišlo odredbe glede prekoračenja demarkacijske črte. Odredba določa: Kdor brez posebnega dovoljenja vrhovnega poveljništva ali kompetentnega armadnega poveljništva prekorači ali skuša prekoračiti na znotraj ali na zunaj demarkacijsko črto, bo kaznovan z vojaškim zaporom do pet let. Odredba stopi takoj v veljavo.

Sladkarije in bič.

Logatec, 2. prosinca. Župnika Petra Šveglja iz Mavraša pri Buzetu so italijanski karabinerji prignali semkaj, ker jim je bil nevaren. Italijanske oblasti so župnika gonile iz zapore v zapor in so povsod z njim grdo ravnali. V zaporih je moral prestati mnogo lakote in mraza. V Mavrašu je dal italijanski poveljnik pozvati vse župljane pred cerkev. Tu so jih obstopili karabinerji z nasajenimi bajonetmi. Italijanski vojni kurat je blagoslovil italijansko zastavo. Na ukaz so morali župljani prisesti zvestobo Italiji in vzklikati: „Evviva Italia!“ — Nato so jim delili riž in druga živila.

V Dalmaciji.

Split, 3. januarja. (Lj. kor. u.) Včeraj dopoldne so dospele v šibeniško luko 2 japonski torpedovki. Odposlanstvo Narodnega Veča je obiskalo poveljnika in mu sporočilo protest proti italijanski okupaciji. Japonski poveljnik je nato posečil prostore sokolskega doma. Snoči ste torpedovki odpluli proti Zadru.

Split, 3. januarja. (Ljub. k. u.) Italijanski teror v Zadru narašča od dne do dne. Vedno nanovo zapirajo duhovnike. Na pošti zažigajo vse jugoslovanske časopise in pogosto tudi zasebna pisma. Italijani pobirajo z grožnjami nasilstva podpise za Italijo.

Jugoslavija.

Italijanska propaganda za Nikito.

Belgrajska „Pravda“ priobčuje privatno pismo iz Podgorice (Črna gora), v katerem veli: Z največjim navdušenjem smo dočakali svoje osvoboditelje: bratsko nam srbsko vojsko. Z istim navdušenjem smo dočakali i vojske naših močnih zaveznikov. Ali prišlo je razočaranje. Italijanske čete so zasedle Bar, Ulcinj, Vir-Pazar in vso obalo Bojane do Skadra. Italijani niso tja došli kot osvoboditelji, ampak kot osvojevalne čete, da nam usilijo stari grozni režim bivšega črnogorskega kralja, ki je predal naš ponosni Lovčen Avstrijcem. Z izgovorom, da vpostavijo red v Črni gori, ste skušali dve italijanski četi zasedi Cetinje; a se je temu uprl črnogorski narod ter kategorično zahteval, da se Italijani takoj umaknejo, ker drugače rabijo orožje. — Italijani trošijo silen novic in agitirajo po teh krajih (po selih okoli Bojane in Skadra) za priključitev k samostojni Albaniji.

Naše meje.

Koroško.

Jugoslovanske čete zavzele Labod.

Ljubljana, 3. prosinca. Lj. k. u. poroča dne 3. januarja: Snoči ob pol osmih so naše čete z uporabo orožja zavzele železniško postajo pri Labodu. Pri zavzetju kolodvora v Labodu so v praski z Nemci imele naše čete 3 mrtve in 7 ranjenih. Iz Velikovca ne poročajo nobenih posebnih dogodkih.

Razpust mariborskega občinskega sveta.

Maribor, 2. januarja. (Lj. k. u.) Dunajski kor. urad poroča: Danes ob 11. dop. so prišli kot zastopniki jugoslovanske vlade v Ljubljani okrajni glavar dr. Lajnšic, novo imenovani gerent vladni komisar mesta mariborskega dr. Viljem Pfeifer, general Maister, policijski komisar dr. Senekovič in dva druga mariborska zastopnika jugoslovanske vlade k županu mesta mariborskega, dr. Schmiedererju. Dr. Lajnšic mu je pričo nekaterih mestnih svetovalcev izjavil, da je narodna vlada v Ljubljani razpustila mestno zastopstvo mariborsko in imenovala komisarja dr. Viljema Pfeifierja provizornim gerentom mesta. Povod za to odredbo Narodne vlade je, kakor je izjavil dr. Lajnšic, da je mestno zastopstvo mariborsko v seji dne 30. oktobra 1918 sklenilo, da spada Maribor k Nemški Avstriji. Jugoslovanska vlada v Ljubljani pa meni, da pripada Maribor k jugoslovanskemu območju. Dr. Lajnšic je zahteval od župana, naj mirno preda posle mesta, ker bi ga sicer v to prisilili. Župan dr. Schmiederer je protestiral in odgovoril, da je sklep z dne 30. oktobra pravomočen in da je prebivalstvo mesta večinoma nemško. Umaknil se bo le sili. Dr. Lajnšic je ponovil svojo zahtevo s pretnjo, da bo vporabil silo in opozoril na navzočnost generala Maistra, zastopnika vojaštva. Nato je župan dr. Schmiederer rekel, da se vda sili in da izroči posle mesta novimenovalnemu vladnemu komisarju. O tem so sestavili protokol. Ob 12. je vladni komisar dr. Pfeifer prevzel poslovanje. Obenem je jugoslovansko redarstvo prevzelo agende redarstva mestnega urada. Mesto je mirno.

Dnevne vesti.

Jugosl. Dem. Stranka sklicuje za jutri 5. januarja l. sestanek zaupnikov vseh krajevnih organizacij (političnih društev) JDS. v »Mestni dom« v Ljubljani. Začetek ob 9. uri dopoldne. — Popoldan jutri je ob 3. uri v dvorani mestnega magistrata v Ljubljani II. seja izvrševalnega odbora JDS.

Vseslov. Ljud. Stranka sklicuje za 16. t. m. zboro zaupnikov v Ljubljano (hotel Union), v Celje, Pliberk in St. Jakob v Rožni dolini.

Jugoslovansko orožništvo. Vse se preobrazuje in demokratizira, le pri orožništvu bo ostalo, kakor vse kaže, pri starem. Menda zato, ker je orožništvo najbolj potrebno temeljitih reform. Vse, kar se je doslej ukrenilo, nima niti sence kake reforme. — Po postavi ima orožništvo namen, vzdrževati red in varnost in ščititi državljane pred nasilstvi. Do sedaj je bila pa glavna naloga, da je moštvo znalo strumno salutirati svojim vojaškim predpostavljenim in da je pred njimi klečeplazilo. Po odhodu nemških oficirjev se je upravičeno pričakovalo, da bo tista, človeku nepristojna, pasja disciplina izginila, kar se pa žal še ni zgodilo. Orožništvo naj se preobrazi v civilno stražo, iz katere naj se pomejejo vsi tisti, ki razumejo o orožniški službi toliko, kolikor zajec na boben in katerim se hoče samo »komandirati«. S tem samo grenijo moštvo veselje do službe. Moštvo se zaveda svojih dolžnosti napram državi in napram državljanom in bo vršilo svojo dolžnost tudi brez šikaniranja puhloglavcev od zgoraj. Ako pa orožnik zakrivi kak prestop v službi, naj ga sodi civilna sodnija v javni razpravi. To bo uspešnejše sredstvo proti morebitnemu nezakonitemu postopanju orožništva, kakor so dosednji disciplinarni predpisi. Preobražanje orožništva v civilno stražo je potrebno, da se zjamči njega neodvisnost in nepristranost, ker kot vojaki morajo biti sedaj orožniki pokorni vsakemu mlademu poročniku. Kam privede ta sistem, dokazujejo zadostno izkušnje iz sedanje vojne. Toraj sprememb je treba, temeljitih sprememb. Če se misli, da se je že bogve kaj storilo, ako se je povišalo nekaj starih stražmojstrov v poročnike, je zelo napačno. Moštvo vidi v tem činu, da merodajni faktorji niti ne mislijo, da bi odpravili militarizem in z njim oni prepad, ki je dosedaj ločil častnika od moštva. — Duh časa veje tudi med orožniki in bo tudi prodir do zmage, če ne z voljo merodajnih faktorjev, pa brez nje. Narodna vlada naj to premisli ter naj sama skliče orožniški zbor, ki bo imel nalogo oddati predloge za demokratične reforme.

Naša meja proti Nemški Avstriji še ni vedno in zadostno zastražena. Čujejo se tožbe, koliko živil spravljajo Nemci čez mejo. Le dopuščajte Nemcem izvoz živeža, zato da bodo imeli več poguma in drznosti, da bodo se z večjo besnostjo divjali po Koroškem, utihotapljali za jugoslovanske nemške tarje orožje in municijo, ker ni še preteklo zadostno jugoslovanske krvi. Nastavi naj se takoj izkušena finančna straža po vseh železnicah in potih, ki vodijo v Nemško Avstrijo.

Lichtenturnov zavod. Z ozirom na to notico smo dobili od verodostojne strani sledeče vrstice: Ta zavod — dasi nosi ime nemške ustanoviteljice — lahko rečemo, prvič vsem drugim v narodni zavesti in je prožet jugoslovanske ideje. Vse redovnice so zavedne in navdušene Jugoslovanke. Že davno prej, preden smo dobili Jugoslavijo, so željno vpraševale: Ali bo res in kdaj bo že? Pesmi »Hej Slovani« in »Lepa naša domovina« so prepevali v zavodu že med vojsko, ko sta bili še prepevanci, koliko bolj še sedaj! Ta pesem odmeva vsak dan po dvorišču zavoda, in ni rekreacije, pri kateri bi se ne slišala. Peli so jo v kapeli zopet ravno na Novega leta dan, ko je najbrž nikjer drugod niso. Takoj ko je bila Jugoslavija proglašena, so si sestre-redovnice poiskale v osebi g. prof. Mazovca učitelja za hrvaščino oziroma srbsčino (cirilico), ki jih poučuje že tretji mesec vsak teden 4 ure in čita

ž njimi srbske narodne pesmi. Cesarjeve podobe so odstranile iz sob takoj prve dni. Med seboj »kramljajo« sestre izključno slovensko. Tudi molijo že slovensko. Ako je bilo v zavodu do nedavno nekaj malih ostankov nemščine, je vzrok v tem, ker je bil zavod odvisen od nemške centrale v Gradcu; kajti po redovih velja stroga pokorščina. Toda že davno goje slovenske usmiljenke željo, da se popolnoma ločijo od Gradca in ustanove svojo samostojno slovensko provincijo. In ravno Lichtenturnski zavod zopet prednjači v tem stremljenju. Ločitev in osamosvojitve se bo izvršila v kratkem. Dotična pisma so že odšla na vrhovno predstojništvo v Pariz. — To Vam poroča nekdo, ki je, posebe naprošen za to, imel na dvorišču zavoda pred kapelo za Lichtenturnski zavod shod ter z vsemi udeleženkami vred pel na koncu himno »Lepa naša domovina«. Torej smete verjeti, da je to poročilo resnično.

Ne protekcija, ampak korupcija. »Slovenec« poroča, da so v mesnici deželne vnovčevalnice klavne živine na trgu sv. Jakoba dobivali meso po nižji ceni, kakor vsak sluga, v neomejeni množini in najboljše kvalitete: Dr. Šustersič, dr. Pegan, dr. Zajec, dr. Triller, dr. Tavčar, dr. Lampe, Gustav Pirc, pl. Laschan, pl. Detela, Legvart, Munda, grof Barbo in gospa Šumanova. Ko bi kaj takega pisali mi, bi se reklo, da smo revolverski list. »Slovenec« pravi, da je to skrajna protekcija. Mi pa pravimo, za to ni protekcija, ampak korupcija!

Nadučitelj Achitsch (Ahič) v Šmarjeti na Dravskem polju pri Račjem, ki je bil že od nekdaj hud nemškutar, sedaj silno zabavlja in hujska zoper državo Jugoslavijo. Vsak hip se vozi v Maribor k svojim švabskim bratcem po »informacije« in navodila ter potem po raznih gostilnah kmete in jaro nemškutarsko »gospodo« hujska. Da zanemarija pri tem svojo službo v šoli, ga ne briga. Pa tudi pri pouku v šoli zastruplja mladino s svojim »poučevanjem«. — Pozivamo Narodno vladu, da posveti delovanju nemškutarskega učiteljstva na Štajerskem vso pozornost in poseže z železno roko, da nam ti »vzgojitelji« ne zastrupijo mladine in ne nahujskajo ljudstva.

Notarska mesta na Slovenskem. Notarji so državni nastavljenici. In čudno se nam zdi, da Narodna vlada SHS v Ljubljani ničesar ne ukrene, da bi se odstavilo takoj nemške notarje, te naše narodne nasprotnike, ki odjedajo kruh našim ljudem na naših tleh! Zakaj se ničesar ne ukrene in zakaj se mora vedno in vedno dregati in bezati! Kaj je s sklepom glede odstavitve državne uradništva? Zahtevamo, da se takoj odstavi nemške notarje, da se takoj odredi razpis izpraznjenih notarskih mest in da se ista podeli slovenskim prosilcem, ki čakajo na imenovanje že pol večnosti, ne pa morebiti nemškemu notarjem pod roko na njih formalno prošnjo.

Za oslepele vojake. V nedeljo 29. decembra 1918 je imelo »Ljubljansko vojno društvo« občni zbor, na katerem se je enoglasno sklenilo, da se društvo razide. Vse društveno premoženje, okoli 1000 kron se podari kranjskim v vojni oslepelim vojakom.

Rudarsko glavarstvo v Ljubljani razglasa, da se plačujejo vse rudarske pristojbine, za rudniške mere in prostorslede, in sicer osebno ali pa po poštni nakaznici z navedbo namena vplačila pri »Deželni blagajni v Ljubljani« (Dvorec) in ne več pri finančnem ravnateljstvu.

Izplačevanje vojaških pristojbin za one, ki stanujejo izven Ljubljane. Vojaškim osebam, še služečim in odpuščenim, ki stanujejo izven Ljubljane, ni treba hoditi po plačo oziroma odpravnino osebno v Ljubljano, ker odposlje lahko likvidatura na kratko vlogo denar po pošti. V zasedeno ozemlje in iz tega v Ljubljano seveda ni mogoče pošiljati niti denarja niti službenih spisov.

Velike nerednosti pri izplačevanju vzdrževalnine je zakrivil davčni nadzornik Rudolf Kovačič (nemškutar) skupno s svojo hčerjo, ki je izplačevala podpore. Nekatere stranke so dobile podpore brez potrdila, druge v resnici

potrebne, pa še s potrdilom občinskega in župnijskega urada ne. Zadeva je izročena okr. fin. ravnateljstvu v Mariboru.

Poziv akademikom, ki pojdejo študirat v Zagreb. Oni akademiki, ki se dosedaj še niso javili pri poverjenstvu za uk in bogočastje radi sprejema v »Akademijski dom« v Zagrebu, naj pošiljajo odslej svoje prijave in prošnje naravnost društvu »Akademijski dom« (v roke t. č. predsednika pripravljalnega odbora odvetnika dr. Otona Fetiha — Sodna ulica šte. 11). — Vsi naj navedejo svoje rojstne in domovinske podatke, študijsko stroko, semester v katerega vstopijo in sedanji naslov. — Oni pa, ki reflektirajo na popolno ali delno oprostitev plačevanja, naj priložijo v izvirniku ali poverjenem prepisu svoj imovinski in študijski izkaz, dalje tudi izkaz o eventualnem vojaškem službovanju v zadnjem letu. Pripravljalni odbor.

Predavanja na vseučilišču v Zagrebu se začnejo 19. t. m.

Narodna vlada protestira. Narodna vlada je sklenila soglasno v seji dne 3. januarja 1919 nastopno: Narodna vlada najstrože obsoja nekulturne čine, ki so jih zagrešili zadnje dni v Ljubljani neodgovorni elementi in ki morajo le poniževati čast in ugled našega naroda in naše države pred vsem kulturnim svetom. Vsled tega bo nastopila Narodna vlada zoper vsak poizkus ponavljanja takih izgrezov z najstrožimi sredstvi. Vse razsodno občinstvo se prosi, da jo pri tem podpira.

V Trbovljah so slovesno pozdravili na sveti večer svojega rojaka-ministra dr. Kramerja. Pred njegovim domom so mu priredili baklado in krasno podoknico. Udeležili so se vsa narodna društva, obč. gerent, učiteljstvo, duhovščina, delavstvo in vodstvo rudnika.

Vlagatelji Centralne posojilnice v Gorici lahko dvignejo na vložne knjižice svoj denar pri Zadrugi zvezi v Ljubljani, Dunajska cesta št. 38, I. nadstr.

Običajna poslovalnica za Slovenijo s sedežem v Ljubljani razdeli nekaj klopčičev preje 4. 26 v. Izkaznice se dobe pri presojevalnici, Šolski drevored 2.

Drzen vlom. Šest neznanih vojakov je včeraj pon. č. vlomilo v znano gostilno Čadovo pod Rožnikom in odneslo za 16.000 kron gotovine. Pri znamenju so našli od teh le 200 kron drobca.

Prva češka zavarovalnica »Kruna« v Pragi je eden prvih slovanskih zavarovalnih zavodov in ga najtopleje priporočamo našemu občinstvu.

Društvene vesti.

Obrtniki! Danes, dne 4. januarja 1919 ob 8. zvečer je v hotelu »Union« (posebna soba poleg točilnice) tretji sestanek obrtnikov. Na razgovoru bodo razna in važna vprašanja in poročila v tekočih obrtnih zadevah.

Obrtni shod v Celju. V Celju je v ponedeljek, dne 6. januarja 1919 na Sv. treh kraljev dan ob 11. dopoldne v mali dvorani »Narodnega doma« obrtni shod z važnim dnevnim redom. Da se vživi med obrtniki razvoj vsestranske obrtne organizacije po vsem slovenskem ozemlju je želeli, da se omenjenega shoda udeleže tudi obrtniki iz Ljubljane in Kranjskega sploh v večjem številu.

Zasebni uradniki in uradnice pridite na sestanek, ki je danes zvečer, dne 4. t. m. ob pol 8. v restavraciji »Narodnega doma«. Občni zbor »Štepanjskega Sokola« se vrši v nedeljo dne 5. prosinca t. l. ob 2. uri popoldne v društveni telovadnici (salon br. Jos. Anžiča p. d. Sorša) v Štepanji vasi. Nazdar!

Zadnje vesti.

Zavzetje Požuna.

Požun, 3. januarja. (Lj. k. u.) Čehoslovaški tisk. urad poroča: V mestu je mir. Poveljnik posadke je izdal proglas na prebivalce, kjer izjavlja, da so prišli Čehoslovaki v mesto kot osvoboditelji in da jamčijo za varnost imetja in življenja. Češki poveljnik je izdal stroge odredbe proti plenilcem.

Čehi varujejo nemške kulturne naprave.

Praga, 3. januarja. (Lj. k. u.) Čehoslovaški tisk. urad poroča: »Narodni Listy« priobčujejo danes uvodnik, kjer se pečajo s prihodnostjo nemškega vseučilišča v Pragi. List

pravi, da so skrbi Nemcev glede u-sode njihovega vseučilišča neutemeljene. Čehi hočejo živeti z nemškimi državljani čehoslovaške republike v miru in bodo varovali vse nemške kulturne naprave bolje, kot so ravnali Nemci s češkimi.

Poznanjsko vprašanje.

Berlin, 3. januarja. (Lj. k. u.) Čehoslovaški tisk. urad poroča: »Lokalanzeiger« javlja: V poznanjskem vprašanju je kabinet sklenil, da uporabi vojaško silo. Kabinet misli, da bo mogel obvladati položaj v Poznanju z vojaško silo.

Lipso, 3. januarja. (Lj. k. u.) Čehoslovaški tisk. urad poroča: Tukajšnji listi javljajo: V provinci poznanjski so zbrali več armadnih vojev. Kakor se razvdi iz vojaških priprav, je državna vlada odločena, da se ne odreče pravici Nemčije do poznanjske province.

Italijanska ministrska kriza.

Trst, 2. prosinca. (Lj. k. u.) Musolinov organ »Il Popolo d' Italia« navaja pretezne konkretne razloge za Bissolatijsko demisijo. Glavni in temeljni razlog krize, veli list v dopisu iz Rima, je tak, kakor smo ga že načrtali. Da doseže prispojitev Reke, se hoče Bissolatti odločiti vsej Dalmaciji, razen zaderske občine. Temu nasproti pa vztraja oficijelna politika italijanske vlade na tem, da obvaruje londonski pakt, ki nam priznava pravico do severne Dalmacije, vstevši Zader, Šibenik in zaledje. Kar se tiče reškega problema, hoče vlada, kakor se nam poroča, oficijelno opozoriti entento na to, da nam je zabranjena posest tega popolnoma italijanskega mesta po nespravljivi volji caristične Ruske, ki pa se je v posebni točki londonske spomenice zavezala, da bo s svojo armado uspešno vezala habsburške moči. Ker pa Rusija v drugi vojni dobi ni izpolnila svoje obveze in je morala zato Italija prevzeti nase sama vse avstro-ogrske vojne sile, je kratkomalo odpadel ruski veto proti italijanski posesti Reke.

Nemško poročilo o prodiranju naših čet na Koroškem.

Celovec, 3. januarja. (Lj. k. u.) Dun. k. u.: Uradno se poroča: Dne 3. jan. zjutraj je jugoslovanska artiljerija obstreljevala severno od Drave ležeči Humberg. Ob 4. zjutraj je jugoslovanski oddelek Dravo prekorčil pri Žihpolju in se pred svitom dospel na Osojniško planoto eno uro južno od Celovca. Tukaj se mu je zoperstavila koroška narodna bramba (Kärnter Volkswehr) in ga vrgla nazaj čez Dravo. Urno bežeč so Jugoslovani popustili večji del svoje opreme, puške, ročne granate itd. Koroška Volkswehr ni imela nikakršnih izgub. Celovska deželna vlada bo pri ljubljanski narodni vladi vložila oster protest zaradi ponovnega poizkusa, nemškemu mestu Celovcu storiti silo.

Italija in Francija.

Königs-Musterhausen, 3. januarja. (Lj. k. u.) Brežično se poroča: Neprijazna polemika med italijanskim in francoskim časopisjem glede prispevanja Italije v vojne namene se širi. Italijanski časniki trdijo, da so italijanske armade premagale Avstrijo in sploh mnogo pomagale ententi. Take trditve naj bi z večjim poudarkom dokazale pravico Italije do Hrvaške in Dalmacije. Nezadovoljnost italijanskih krogov z ententno politiko proti italijanskim zahtevam narašča. Italijanski imperijalisti so očitno izrekli, da je vsakdo sovražnik Italije, kdor ne pripoznava pravice Italijanov do Reke, Trsta, Istre in Dalmacije. Zdi se, da hočejo ti krogi postaviti mirovni kongres pred dovršena dejstva glede teh ozemelj, ker se je v Dalmaciji izkrcalo mnogo italijanskih čet.

Statistika vojne kriminalistike.

Dunaj, 2. januarja. (Lj. k. u.) Dun. kor. ur.: Po poročilu državnega urada za pravosodje se je leta 1918. 2000 oseb več kakor lani izročilo deželni sodišču. V istem času je bilo podanih 3000 kazenskih ovadb več in

2000 obtožb. Vsled tega in pa da se ohrani enotnost uprave, se je sklenila delitev dunajskega deželnega sodišča.

Balkanska zveza.

Budimpešta, 3. januarja. (Lj. k. u.) Brežično se poroča: Tukajšnji listi potrjujejo, da se namerava Bulgarska pridružiti Jugoslovanom pri ustanovitvi balkanske zveze. Bulgarsko-češka pogajanja se vrše v Pragi.

Miljukov izgnan iz Francije.

Königs-Wusterhausen, 3. januarja. (Lj. k. u.) Brežično se poroča: Miljukova, ki je dospel v Pariz, Clemenceau ni hotel sprejeti. Francoska vlada je sklenila, — da se Miljukov izžene.

Mirovna konferenca.

London, 2. januarja. (Lj. k. u.) D. k. u. poroča: Velik del angleških delegatov za mirovni kongres odpotuje prihodnjo soboto v Pariz. Lloyd George in Bonar Law odpotujeta šele sredi prihodnjega tedna. Balfour je že na Francoskem. Domneva se, da se bo mirovna konferenca začela 13. januarja.

Ententa proti Nemčiji.

Berlin, 2. januarja. (Lj. k. u.-D. k. u.) »Lokalanzeiger« poroča: Včeraj je ententa Porenje hermetično zaprla proti Nemčiji. Noben vlak ne sme v zasedeno ozemlje ali iz njega in noben voz ne sme čez Ren. Mestoma so poškodovani železniški tiri. Ententne vlade so načeloma ustavili ves osebni promet in ga omejile le na osebe, ki imajo posebne izkaznice.

Reko zasedejo mednarodne čete.

Beograd, 3. januarja. (Lj. k. u.) Srbski vojni dopisni urad poroča: Reko zasedejo mednarodne čete. Po mestu že hodijo mednarodne obhodne straže. Povsod je popoln mir. Vrhovni poveljnik ententnih čet je sporočil predsedstvu Narodnega Vijeća na Sušaku, da je bilo sklenjeno na konferenci generalov, da se smejo na Reki in okolici nemoteno nositi jugoslovanski znaki in jugoslovanske kokarde.

Boj alkoholu.

Pariz, 3. januarja. (Lj. k. u.) Srbski vojni dopisni urad poroča: General Pershing je pozval ameriška vojaška poveljstva, — naj organizirajo boj proti alkoholu tudi v ameriški armadi, kakor ga je uvedlo francosko vrhovno poveljništvo.

Žitno skladišče pogorelo.

Amsterdam, 3. januarja. (Lj. k. u.) Glasom Dun. k. ur. poroča Reuter iz Londona, da je ondi včeraj zgorelo veliko žitno skladišče. Zgorelo je živeža za en milijon funtov šterlingov. Škoda na poslopju znaša pol milijona. Niti poslopje, niti blago nista bila zavarovana.

Aprovizacija.

Nova pekarna v Spodnji Šiški. Od vštete nedelje naprej peče g. Kavčič, pek v Spodnji Šiški sam vojni kruh na krušne izkaznice šte. 31.

Jabolka za III. okraj. Stranke III. okraja dobe jabolka na zelena nakazila za krompir v torek, dne 7. t. m. v telovadnici I. drž. gimnazije nasproti Narodnega doma po naslednjem redu: dopoldne od 8. do 9. šte. 1 do 250, od 9. do 10. šte. 251 do 500, od 10. do 11. šte. 501 do 750, popoldne od 2. do 3. šte. 751 do 1000, od 3. do 4. šte. 1001 do 1250, od 4. do 5. šte. 1251 do konca. Stranka dobi za vsako osebo 1 kg jabolka, kg stane 3-50 K.

Jabolka za II. okraj. Stranke II. okraja dobe jabolka na zelena nakazila za krompir v torek, dne 7. t. m. v telovadnici I. drž. gimnazije po naslednjem redu: od 8. do 9. šte. 1 do 300, od 9. do 10. šte. 301 do 600, od 10. do 11. šte. 601 do 900, popoldne od 2. do 3. šte. 901 do 1200, od 3. do 4. šte. 1201 do 1500, od 4. do 5. šte. 1501 do konca. Stranka dobi za vsako osebo 1 kg jabolka, kg stane 3-50 K.

Doli ž njimi,

s puhlmi, pijanimi, gnusnimi veselicami, ko ječimo pod laškim in nemškim nasiljem in nam stradajo in prezebajo sirote, begunci, invalidi!

Učenka se sprejme v modni trgovini Peter Sterk, Ljubljana, Stari trg 18. 3-1

Išče se izurjena kuharica za večjo kuhinjo, ki bi prevzela vodstvo kuhinje. — Plača po dogovoru. Vstop takoj. Pojasnila daje načelnik obratnega urada na državnem kolodvoru v Šiški od 11.—12. dopoldne. 2-1

Proda se več moških salonskih oblek pripravnih za preuredbo v jakete, dalje fin ženski plašč za gledališče. Toileur Potočnik, Selenburgova ulica 6. 2-1

Usnjene čevlje po novih cenah v vseh oblikah in velikostih zopet razpošilja „Čevljarska zadruga“ Miren, začasno Vrbovec, p. Mozirje. Zahtevajte cenik.

Lokal za malo trgovino se išče. Ponudbe na upravništvo „Jugoslavije“ pod „Trgovina“.

Trgovski lokal z delavnico se išče za takoj na prometnem prostoru. Naslov pove upravništvo. 10-1

Petrolej kupi

Zvezna tiskarna v Ljubljani. Ponudbe na upravništvo „Jugoslavije“, Marijin trg 8.

Umetniška noč

4. prosinca 1919.

Vspored koncertnega dela:

1. Dvořák: Slovanski ples. Celotni gledališki orkester. Dirigent Janko Ravnik.
2. Schumann: H: dalgo — P. Debevec Škrjanc.
3. Pavčič: Padale so cvetne sanje. A. Vrhunčeva-Ravnik.
4. Lajovic: Pesem starca. — L. Kovač-Ravnik.
5. Mussargski: Hopak. — C. Medvedova-Skrjanc.
6. Wieniawski: Faust. — Fantazija. Gosli: R. Zika. Klavir: J. Ravnik.
7. Solo na harfi. Doubrawska.
8. St. Moriuszko: Recitativ in kavatina iz opere „Parija“ — Stepniowski-Ravnik.
9. Slovaške narodne pesmi. H. Pirkova-Igorova-Ravnik.
10. Smetana: Škrjančeva pesem iz opere „Poljub“. — Jana Richterjeva-Skrjanc.
11. Puccini: Arija Butterfly iz opere „Madame Butterfly“. — Rezika Thalerjeva-Ravnik.
12. Smetana: Zbor vaščanov in vaščank iz opere „Prodana nevesta“. — Zbor in orkester slov. narodnega gledališča.

Ples v veliki dvorani.

KABARET

?

„MADAME KRIZANTEMA“
v telovadnici Ljublj. Sokola.

Stara slovenska trdka Lampret, mizarica in stavbena tovarna s stroji na paro in električno silo v Šoštanju naznanja, da pričnjenja s 1. prosincem pod imenom

Lampret in Pukl

zopet delovati in se priporoča za vsa dela te stroke. Postrežba točna, cene brez konkurence, delo solidno. 2-1

Vlagateljice

išče

„Zvezna tiskarna“

v Ljubljani, Stari trg 19.

Finisukanec

po 400, 500 in 1000 vatlov na lesenih špulcah ter dreto, otročje nogavice, črne ženske rokavice, svilene trakove v vseh barvah in širokosti in fino toaletno milo priporoča trdka 86 5-2

Osvald Dobeic, Ljubljana

Martinova cesta št. 12.

Istotam se zamenja Frankova cikorka za živež, oziroma za jajca.

Stampilje
Anton Černe
graveur in izdelovatelj
kavčuk-stampilij
Ljubljana
Dvorni trg šte. 1.

Rudolf Rus v Kranju

priporoča svojo bogato zalogo ur
briljantov, zlatnine in srebrnine po najnižji ceni.
Solidna postrežba.

Usakourstne slamnike

za gospe, deklice, dečke in gospode, od prostih do najfinejših, priporoča gospodom trgovcem in slavnemu občinstvu za obila naročila.

Fran Cerar tovarna slamnikov v Stobu, 10 7-7
pošta Domžale pri Ljubljani.
Cene kakor temu času primerno nizke. Postrežba točna

Damski papir najfinejše vrste

priporoča

Marija Tičar, Ljubljana

Največja izbira umetniških razglednic

KLOBUKI,

kravate, ovratniki, čevlji in telovadne potrebščine se še dobe v trgovini

J. Podlesnika naslednik
Ljubljana, Stari trg 10. 3-2

Dražbeni oklic.

V sredo, 8. prosinca 1919, ob 10. uri dopoldne se bo potom javne dražbe prodal

en vagon mila

v skladišču trdke „Balkan“ v Ljubljani, Dunajska cesta 33.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Pesek.

Vizitnice lične in po nizkih cenah priporoča Zvezna tiskarna

v Ljubljani, Stari trg šte. 19.

BELEŽNI KOLEDAR!

Dne 5. januarja 1919 izide za pisarne, urade itd. ličen in jako praktičen

Bonačev beležni (tedenski) koledar

za leto 1919, cena K 4.—.

Naročite ga takoj, ker je le majhna naklada. — Uradom in trgovcem izven Ljubljane se priporoča, da naroče skupaj po več izvodov, ker se posamezni izgube, ter se prihrani poština. Denar je vposlati naprej, prištevisi pri posameznih izvodih eno krono za poštino in embalažo.

Koledar bo v kras vsaki pisarni!

Ljubljanska kartonažna tovarna J. Bonač sin v Ljubljani.

Vando Pogačarjevo

je poročil danes

Joso Gorec

Ljubljana, 3. januarja 1919.

Naročajte „Kurenta“

ki je edini slovenski in brez dvoma najboljši jugoslovanski satirično-humoristični list. Prinaša humoreske naših najboljših pisateljev ter je bogato opremljen z risbami in karikaturami prvovrstnih slovenskih umetnikov. „Kurent“ izhaja dvakrat na mesec ter stane za celo leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K.

Naroča se v upravništvu „Kurenta“, v Ljubljani, Marijin trg šte. 8.

Mast, slaninu, suho meso i salamu (Braunšvajger)

razašiljem u sve krajeve Jugoslavije u poštanskim paketima od 20 kg uz dolje naznačene cijene:

Mast. . . po 24 K po kg Suhe šunke . po 22 K po kg
Slaninu . . po 28 K po kg Salamu (Braunšv.) po 20 K po kg

la kavin nadomjestak nepakovan K 5.50 po kg.

la kavin nadomjestak u paketima 1/4kg po K 6.50 po kg.

Novac unapried ili 50% kapare, ostatak uz pouzeće. Pakovanje (Sanduk) računam K 9.—, a poštarinu K 4.20. Kupci, koji lično dogju, mogu slobodno iz mjesta kao i preko granice Hrvatske svaku količino sa sobom poneti. 46 20-7

J. Gigović, tvornica suhomesnate robe i masti, Nova Gradiška, Slavonija.

VARNOST KAPITALA!

Kdor si hoče kapital za poznejšo dobo zasigurati, naj se zavaruje pri

Prvi češki splošni delniški zavarovalni družbi „KRUNA“ v Pragi.

Zastopstva po vseh slovenskih krajih.

Za Kranjsko: v Ljubljani, Dalmatinova ulica 7, A. Klun.

Glavni ravnatelj te družbe je moral k vojakom, ker je znal braniti zavod pred avstrijskim vojnim posojilom. 49 2-1

Tiska Zvezna tiskarna.